Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 93/53/EGS

z dne 24. junija 1993

o minimalnih ukrepih Skupnosti za nadzor določenih bolezni rib

(EGT L 175, 19.7.1993, s. 23)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2000/27/ES z dne 2. maja 2000	L 114	28	13.5.2000
►**M2**	Odločba Komisije 2001/288/EC, z dne 3. aprila 2001	L 99	11	10.4.2001
►**M3**	Odločba Komisije 2006/911/ES, z dne 5. decembra 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Direktiva Sveta 2006/104/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	352	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	132	29.8.1994
►**A2**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	17	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA SVETA 93/53/EGS

z dne 24. junija 1993

o minimalnih ukrepih Skupnosti za nadzor določenih bolezni rib

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker so ribe navedene v Prilogi II k Pogodbi in ker prodaja rib na trgu pomeni pomemben vir prihodkov za sektor ribogojstva;

ker je na ravni Skupnosti treba sprejeti ukrepe nadzora, ki se morajo izvajati v primeru izbruha bolezni, da bi zagotovili smotrn razvoj sektorja ribogojstva in da bi prispevali k varstvu zdravja živali v Skupnosti;

ker je treba, da bi zajeli vse bolezni, upoštevati sezname, določene v Prilogi A k Direktivi Sveta 91/67/EGS z dne 28. januarja 1991 o pogojih v zvezi z varstvom zdravja živali, ki urejajo dajanje živali in proizvodov iz ribogojstva na trg ([4]);

ker lahko izbruh takih bolezni hitro preide v epizootiološke razsežnosti ter tako povzroči umrljivost in motnje v tako velikem obsegu, da se lahko resno zmanjša donosnost ribogojstva;

ker je treba ob prvem sumu, da gre za prisotnost take bolezni, takoj sprejeti ukrepe nadzora, tako da se lahko izvedejo takojšnji in učinkoviti ukrepi, kakor hitro je bolezen potrjena;

ker mora biti namen teh ukrepov preprečiti širjenje bolezni zlasti s skrbnim nadzorom gibanja rib in proizvodov, s katerimi se lahko okužba prenese;

ker mora preventiva bolezni v Skupnosti običajno temeljiti na nevakcinacijski politiki;

ker je nujno potrebna temeljita epizootiološka raziskava da bi preprečili širjenje bolezni in ker morajo države članice v ta namen ustanoviti posebne enote;

ker je treba, da bi zagotovili učinkovit sistem nadzora, diagnozo bolezni uskladiti in izvesti pod pokroviteljstvom odgovornih laboratorijev, ki jih lahko koordinira referenčni laboratorij, ki ga določi Skupnost;

ker je, da bi zagotovili enotno uresničevanje te direktive, treba določiti inšpekcijski postopek Skupnosti;

ker skupni ukrepi nadzora bolezni tvorijo minimalno osnovo za vzdrževanje enotnega standarda zdravja živali;

ker Odločba Komisije 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o izdatkih v veterinarstvu ([5]), še zlasti njen člen 5, velja v primeru izbruha katere koli od bolezni, navedenih v Prilogi A k Direktivi 91/67/EGS;

([1]) UL C 172, 8.7.1992, str. 16.
([2]) UL C 150, 31.5.1993.
([3]) UL C 19, 25.1.1993, str. 4.
([4]) UL L 46, 19.2.1991, str. 1.
([5]) UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Odločba kot je nazadnje spremenjena in dopolnjena z Odločbo 92/438/EGS (UL L 243, 25.8.1992, str. 27).

▼B

ker bi bilo treba Komisiji zaupati nalogo, da sprejema potrebne ukrepe za izvajanje; ker bi bilo treba v ta namen vzpostaviti postopek za dosego tesnega in učinkovitega sodelovanja med Komisijo in državami članicami v okviru Stalnega veterinarskega odbora,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Ta direktiva določa minimalne ukrepe Skupnosti za nadzor bolezni rib, navedenih v seznamu I in II Priloge A k Direktivi 91/67/EGS.

Člen 2

Glede na potrebo, se v tej direktivi uporabljajo opredelitve iz člena 2 Direktive 91/67/EGS.

Poleg tega se uporabijo še naslednje opredelitve:

1. *bolezni iz seznama I*: bolezni rib, navedene v seznamu I Priloge A k Direktivi 91/67/EGS;
2. *bolezni iz seznama II*: bolezni rib, navedene v seznamu II Priloge A k Direktivi 91/67/EGS;
3. *ribe, za katere se sumi, da so okužene*: ribe, ki kažejo klinične znake, posmrtne poškodbe ali sumljive reakcije v laboratorijskih preskusih, na podlagi katerih lahko upravičeno sumimo, da gre za prisotnost bolezni iz seznama I ali II;
4. *okužene ribe*: ribe, za katere je na podlagi opravljene laboratorijske preiskave oziroma, ko gre za ISA (nalezljiva anemija pri lososih), klinične in posmrtne preiskave uradno potrjeno, da so okužene z boleznijo iz seznama I ali II;
5. *gojilnica, za katero se sumi, da je okužena*: gojilnica, v kateri so ribe, za katere se sumi, da so okužene;
6. *okužena gojilnica*: gojilnica, v kateri so okužene ribe; prav tako gojilnica, ki je že izpraznjena, vendar še ni bila razkužena.

Člen 3

Države članice zagotovijo, da vse gojilnice, v katerih se gojijo ali se v njih ima ribe, ki so občutljive za bolezni iz seznama I ali II:

1. evidentira uradna služba; ta evidenca mora biti nenehno ažurirana,
2. vodijo zapiske o:
   (a) živih ribah, jajčecih in gametah, ki prihajajo v gojilnico, vključno s podatki o njihovi dostavi, številom ali težo, velikostjo, virom in dobavitelji;
   (b) živih ribah, jajčecih in gametah, ki zapuščajo gojilnico, vključno s podatki o njihovi odpremi, številom ali težo, velikostjo, virom in namembnim krajem;
   (c) spremljanju smrtnosti.

   Te zapiske, v katere ima uradna služba, kadar koli to zahteva, vpogled, je treba sproti ažurirati in voditi štiri leta.

▼B

Člen 4

Države članice zagotovijo, da se uradna služba o sumu, da gre za prisotnost katere koli bolezni iz seznama I ali II obvezno čim prej obvesti.

POGLAVJE II

Ukrepi za nadzor bolezni iz seznama I

Člen 5

1. V primeru suma, da so ribe v neki gojilnici okužene z boleznijo iz seznama I, države članice zagotovijo, da uradna služba nemudoma sproži postopke uradne preiskave, vključno s kliničnimi preiskavami, da bi potrdili ali izključili možnost prisotnosti bolezni; zlasti je pomembno, da vzame ali naroči odvzem vzorcev, potrebnih za laboratorijske preiskave.

2. Takoj po priglasitvi suma, da gre za prisotnost bolezni, uradna služba zagotovi uradni nadzor gojilnice ter še posebej zahteva, da:

(a) se opravi uradni popis vseh vrst in kategorij rib in da se za vsako vrsto in kategorijo zabeleži število že mrtvih rib, okuženih rib ali rib, za katere se sumi, da so okužene ali kontaminirane; lastnik ali gojitelj mora popis sproti ažurirati, da bi tako upošteval povečanje populacije ali novo smrtnost, opaženo v obdobju osumljene okužbe; podatke iz popisa je treba na zahtevo dati na vpogled in se lahko preverijo ob vsakem pregledu;

(b) v gojilnico ne sme vstopiti ali je zapustiti nobena živa ali mrtva riba, niti jajčeca ali gamete brez odobritve uradne službe;

(c) se odstranitev mrtvih rib ali njihovih ostankov opravi pod nadzorom uradne službe;

(d) mora vhod ali izhod krme, orodja, predmetov ali drugih snovi, kot so odpadki, ki lahko prenašajo bolezen, po potrebi odobriti uradna služba, ki določi pogoje, potrebne za preprečitev širjenja patogena;

(e) mora gibanje oseb, ki vstopajo v gojilnico ali jo zapuščajo, odobriti uradna služba;

(f) mora gibanje vozil, ki vstopajo v gojilnico ali jo zapuščajo, odobriti uradna služba, ki določi pogoje, potrebne za preprečitev širjenja patogena;

(g) se uporabljajo ustrezna sredstva za dezinfekcijo na vhodih in izhodih gojilnice;

(h) se opravi epizootiološka preiskava v skladu s členom 8(1);

(i) so pod uradnim nadzorom vse gojilnice, ki se nahajajo v območju iste vodne zajezitve ali istem obalnem območju, in da teh gojilnic ribe, jajčeca ali gamete ne smejo zapustiti brez odobritve uradne službe; kadar gre za razsežne vodne zajezitve ali obalna območja, se uradna služba lahko odloči, da bo ta ukrep omejila na manj razsežno območje v bližini gojilnice, za katero se sumi, da je okužena, če meni, da to območje v največji meri zagotavlja preprečitev širjenja bolezni;

če je to potrebno, je treba o sumljivem primeru obvestiti uradne službe sosednjih držav članic ali tretjih držav; v takem primeru uradne službe prizadetih držav članic sprejmejo ustrezne ukrepe za uporabo ukrepov, ki jih določa ta člen.

Kadar je to potrebno, se lahko sprejmejo posebni ukrepi v skladu s postopkom, določenim v členu 19.

▼B

3. Dokler se ne začno izvajati uradni ukrepi, določeni v odstavku 2, mora lastnik ali gojitelj katerih koli rib, za katere se sumi, da so okužene, sprejeti vse ustrezne ukrepe, da bi zagotovil skladnost z odstavkom 2, razen točk (h) in (i).

4. Ukrepi, navedeni v odstavku 2, se ne prekličejo, dokler ni uradno izključen sum, da gre za bolezen.

Člen 6

Takoj, ko je uradno potrjeno, da gre za prisotnost bolezni iz seznama I, države članice zagotovijo, da uradna služba odredi, da se poleg ukrepov, navedenih v členu 5(2), izvajajo naslednji ukrepi:

(a) na okuženi gojilnici:

▼M1

— vse ribe je treba odstraniti v skladu z načrtom, ki ga določi uradna služba in odobri Komisija v skladu s postopkom, določenim v členu 19(2),

▼B

— v kopenskih gojilnicah je treba vse bazene izsušiti, da bi jih očistili in dezinficirali,

— vsa jajčeca in gamete, mrtve ribe in ribe, ki kažejo klinične znake bolezni, je treba obravnavati kot zelo nevaren material in jih je treba uničiti pod nadzorom uradne službe v skladu z Direktivo 90/667/EGS ([1])

— vse žive ribe je treba usmrtiti in uničiti pod nadzorom uradne službe v skladu z Direktivo 90/667/EGS ali pa, če so ribe dosegle prodajno velikost in ne kažejo nobenih kliničnih znakov bolezni, usmrtiti pod nadzorom uradne službe z namenom prodaje ali predelave za prehrano ljudi.

  V tem zadnjem primeru uradna služba zagotovi, da se ribe takoj usmrtijo in se jim odstrani drobovje, da se ti postopki opravijo pod pogoji, ki preprečujejo širjenje patogenov, da se ribji ostanki in odpadki obravnavajo kot zelo nevaren material ter se v skladu z Direktivo 90/667/EGS obdelajo tako, da so patogeni uničeni ter da se voda, ki se pri tem uporabi, očisti tako, da se uničijo vsi patogeni, ki bi v njej lahko bili prisotni.

— po odstranitvi rib, jajčec in gamet je treba čim prej očistiti in razkužiti bazene, opremo in ves material, ki bi lahko bil kontaminiran, v skladu z navodili, ki jih določi uradna služba, z namenom da se odpravi nevarnost širjenja ali preživetja povzročitelja bolezni. Postopki čiščenja in razkuževanja okužene gojilnice so določeni v skladu s postopkom iz člena 19,

— vse snovi, navedene v členu 5(2)(d), ki bi lahko bile kontaminirane, je treba uničiti ali jih očistiti tako, da se zagotovi uničenje vsakega prisotnega patogena,

— opraviti je treba epizootiološko preiskavo v skladu s členom 8 (1), pri čemer je treba upoštevati določbe člena 8(4); ta preiskava mora zajemati odvzem vzorcev za laboratorijsko preiskavo;

(b) za vse gojilnice, ki se nahajajo v območju vodne zajezitve ali obalnem območju, v katerem se nahaja okužena gojilnica, je treba opraviti zdravstveni pregled; če pregled pokaže pozitivne primere, je treba opraviti ukrepe, določene pod točko (a);

([1]) Direktiva Sveta 90/667/EGS z dne 27. novembra 1990, o določitvi veterinarskih pravil za odlaganje in predelavo živalskih odpadkov, njihovo prodajo na trgu in preprečevanje patogenov v krmilih živalskega ali ribjega izvora, ki spreminja in dopolnjuje Direktivo 90/425/EGS (UL L 363, 27.12.1990, str. 51). Direktiva, kot jo spreminja in dopolnjuje Direktiva 92/118/EGS (UL L 62, 15.3.1992, str. 49).

▼B

(c) ponovno naselitev gojilnice odobri uradna služba, po zadovoljivo opravljenih pregledih postopkov čiščenja in razkuženja ter po koncu obdobja, za katerega uradna služba meni, da naj bi bilo zadostno za zagotovitev, da so patogeni in druge možne okužbe v območju iste vodne zajezitve, izkoreninjeni;

(d) če je pri izvajanju ukrepov, določenih pod točkami (a), (b), (c) in (d) člena 5(2) potrebno sodelovanje uradnih služb drugih držav članic, morajo uradne službe vpletenih držav članic sodelovati, da bi zagotovile skladnost z ukrepi, določenimi v tem členu.

Kadar je to potrebno, je treba sprejeti ustrezne dodatne ukrepe v skladu s postopkom, določenim v členu 19.

Člen 7

Kadar so okužene ali se sumi, da so okužene, prosto živeče ribe, ki ne pripadajo nobeni gojilnici, ali ribe v jezerih, ribnikih ali drugih namestitvah, ki se uporabljajo kot vaba ali kot okrasne ribe, države članice zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice v okviru Stalnega veterinarskega odbora o ukrepih, ki so jih sprejele.

Člen 8

1. Epizootiološke preiskave obravnavajo:

— verjetno časovno obdobje, v katerem je bila bolezen morda prisotna na gojilnici, pred priglasitvijo ali sumom,

— možen izvor bolezni v gojilnici in določitev drugih gojilnic, v katerih so jajčeca, gamete in ribe občutljivih vrst, ki so morda okužene,

— gibanje rib, jajčec ali gamet, vozil ali snovi in oseb, ki bi lahko prenesli povzročitelja bolezni na prizadeto gojilnico ali iz nje,

— možnost prisotnosti prenašalcev bolezni in njihovo razširjenost.

2. Če epizootiološka preiskava pokaže, da se je bolezen morda prenesla iz drugega območja vodne zajezitve ali drugega obalnega območja, ali da se je morda prenesla na drugo območje vodne zajezitve ali obalno območje, zaradi stika kot posledice gibanja rib, jajčec ali gamet, živali, vozil ali oseb oziroma na kakršen koli drug način, se domneva, da so gojilnice, ki spadajo v tako območje vodne zajezitve ali obalno območje, okužene in se uporabijo ukrepi, določeni v členu 5. Če je prisotnost bolezni potrjena, se uporabijo ukrepi, določeni v členu 6.

3. Če epizootiološka preiskava pokaže, da je potrebno sodelovanje uradnih služb drugih držav članic, uradne službe prizadetih držav članic sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi zagotovile skladnost z določbami te direktive.

4. Ustanovi se krizna enota, z namenom zagotovitve popolne usklajenosti vseh ukrepov, ki so potrebni za čim prejšnje izkoreninjenje bolezni in za izvedbo epizootiološke preiskave.

Splošni pravilnik v zvezi z nacionalnimi kriznimi enotami in kriznimi enotami Skupnosti določi Svet, ki odloči s kvalificirano večino na predlog Komisije.

5. Svet, ki odloča s kvalificirano večino na podlagi predloga Komisije, ki je bil sestavljen na podlagi mnenja Znanstvenega veterinarskega odbora, tako da se zlasti upošteva znanstveni in tehnični napredek, ponovno pregleda določbe tega člena pred 31. decembrom 1996.

▼B

POGLAVJE III

Ukrepi za nadzor bolezni iz seznama II

Člen 9

1. Kadar obstaja sum ali je potrjeno, da je v odobreni coni ali v odobreni gojilnici, ki se nahaja v neodobreni coni, prisotna bolezen iz seznama II, je treba opraviti epizootiološko preiskavo v skladu s členom 8. Države članice, ki želijo ponovno pridobiti svoj status, določen v skladu z Direktivo 91/67/EGS, morajo izpolnjevati določbe Prilog B in C k zgoraj omenjeni direktivi.

2. Če epizootiološka preiskava pokaže, da se je bolezen morda prenesla iz odobrene cone ali iz druge odobrene gojilnice, ali da se je morda prenesla na drugo odobreno gojilnico kot posledica gibanja rib, jajčec ali gamet, vozil ali ljudi, oziroma na kakršen koli drug način, je te cone ali gojilnice treba obravnavati, kot sumljive, ter izvesti ustrezne ukrepe.

3. Vendar lahko uradna služba odobri gojenje rib, ki jih je treba usmrtiti, dokler ne dosežejo prodajne velikosti.

Člen 10

1. Kadar so v neodobreni gojilnici, ki se nahaja v neodobreni coni, ribe, za katere se sumi, da so okužene z boleznijo iz seznama II, države članice zagotovijo, da uradna služba:

(a) nemudoma sproži uradno preiskavo, da se potrdi ali ovrže možnost prisotnosti bolezni, kar vključuje, kjer je potrebno, odvzem vzorcev za preiskavo v odobrenem laboratoriju;

(b) izvede oziroma zahteva izvedbo uradnega popisa okuženih gojilnic, ki ga je treba nenehno ažurirati;

(c) uradno nadzoruje ali zahteva uradni nadzor okuženih gojilnic, da bi zagotovila, da se z odstopanjem od člena 3(1)(c) Direktive 91/67/EGS iz gojilnice dovoli samo gibanje živih rib, jajčec ali gamet, ki so namenjene za druge gojilnice, ki so okužene z isto boleznijo, ali za usmrtitev za prehrano ljudi.

2. Države članice lahko za določen čas pod nadzorom uradne službe ustanovijo neobvezni ali obvezni program za izkoreninjenje bolezni iz seznama II v neodobrenih gojilnicah ali v neodobrenih conah. V tem obdobju je prepovedan vnos živih rib, jajčec ali gamet iz okuženih gojilnic ali gojilnic, katerih zdravstveno stanje ni znano, v cono ali gojilnico, na kateri se izvaja tak program.

Te programe, ki se določijo na podlagi splošnih meril, ki jih je treba določiti pred datumom, navedenim v členu 20, v skladu s postopkom, določenim v členu 19, je treba predložiti Komisiji v pregled, nato pa se jih odobri oziroma kadar je to potrebno dopolni ali spremeni v skladu z istim postopkom.

Po izteku obdobja, navedenega v prvem pododstavku, države članice, ki so izvedle tak postopek, obvestijo Komisijo in druge države članice v okviru Stalnega veterinarskega odbora, o rezultatih, do katerih so prišle.

3. Do 31. decembra 1996 Komisija Svetu predloži poročilo, ki ga sestavi, potem ko prejme mnenje Znanstvenega veterinarskega odbora, pri čemer upošteva pridobljene izkušnje ter znanstveni in tehnični napredek, skupaj s predlogi za ponovni pregled določb tega člena, kadar je to potrebno, zlasti v zvezi s prodajo okuženih živih rib in njihovih jajčec ali gamet, namenjenih gojenju v gojilnicah, in v zvezi z izvajanjem epizootiološke preiskave v neodobrenih conah, kjer se sumi, da je prisotna bolezen v neodobreni gojilnici. Svet o vseh takih

▼B

predlogih odloča s kvalificirano večino, pri predložitvi predlogov pa je treba upoštevati ugotovitve iz poročila.

4. Katera koli podrobna pravila za izvajanje odstavka 1 in 2 sprejme Komisija, tako in takrat ko je to potrebno, po postopku iz člena 19.

POGLAVJE IV

Končne določbe

Člen 11

1. Zbiranje vzorcev in preizkušanje v laboratoriju glede prisotnosti bolezni iz seznama I in II je treba opraviti ob uporabi metod, določenih v skladu s členom 15 Direktive 91/67/EGS.

2. Preizkušanje glede prisotnosti bolezni ali patogenov je treba opraviti samo v laboratoriju, ki ga odobri uradna služba. Kadar je to potrebno in zlasti pri prvem pojavu bolezni je treba na podlagi laboratorijskega preizkušanja določiti tip, podtip ali različico ustreznega patogena, ki jo potrdi referenčni nacionalni laboratorij oziroma, če je potrebno, tudi referenčni laboratorij Skupnosti iz člena 13.

Člen 12

1. Države članice zagotovijo, da vsaka država članica imenuje nacionalni referenčni laboratorij, ki ima na voljo taka sredstva in strokovno osebje, ki mu omogočajo, da lahko kadar koli, zlasti ko se zadevna bolezen prvič pojavi, določi tip, podtip in različico ustreznega patogena in potrdi rezultate, pridobljene v regionalnih diagnostičnih laboratorijih.

2. Nacionalni laboratoriji, določeni za zadevne bolezni, so odgovorni za usklajevanje diagnostičnih standardov in metod ter za uporabo reagentov.

3. Nacionalni laboratoriji, določeni za zadevne bolezni, so odgovorni za usklajevanje diagnostičnih standardov in metod, ki jih določi vsak laboratorij za diagnozo zadevne bolezni v državi članici. Nacionalni laboratoriji v ta namen:

(a) lahko dobavijo diagnostične reagente laboratorijem, ki jih odobri država članica;

(b) morajo nadzorovati kakovost vseh diagnostičnih reagentov, ki jih uporabljajo v državi članici;

(c) morajo občasno pripraviti primerjalne preskuse;

(d) morajo hraniti v izoliranem stanju povzročitelja bolezni iz primerov, ki jih potrdi država članica;

(e) morajo zagotoviti potrditev pozitivnih rezultatov, do katerih pridejo diagnostični laboratoriji, ki jih odobri država članica.

4. Vendar lahko z odstopanjem od odstavka 1 države članice, ki nimajo nacionalnega laboratorija, primernega glede na določeno bolezen, uporabijo storitve za to primernega nacionalnega laboratorija v drugi državi članici.

5. Seznam referenčnih nacionalnih laboratorijev za bolezni rib je podan v Prilogi A.

6. Nacionalni laboratoriji, določeni za zadevne bolezni, morajo sodelovati z referenčnim laboratorijem Skupnosti, navedenim v členu 13.

7. Podrobna pravila za ta člen sprejme Komisija po postopku iz člena 19.

▼B

Člen 13

1. Referenčni laboratorij Skupnosti za bolezni rib je naveden v Prilogi B.

2. Ne glede na odločbo 90/424/EGS in zlasti njen člen 28, so pristojnosti in naloge laboratorija, navedenega v odstavku 1 tega člena, podane v Prilogi C.

Člen 14

▼M1

1. Prepovedano je cepljenje proti boleznim iz seznama II na odobrenih območjih, v odobrenih ribogojnicah, ki se nahajajo na neodobrenih območjih ali na območjih ali v ribogojnicah, za katere se je že začel postopek odobritve, določen v Direktivi 91/67/EGS, ter proti boleznim iz seznama I.

Vendar se lahko z odstopanjem, cepljenje odobri ob izbruhu bolezni iz seznama I, če so postopki cepljenja določeni v odobrenih načrtih dela v posebnih razmerah v skladu s členom 15 in če so upoštevana merila, podana v Prilogi E.

▼B

2. Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije do 30. junija 1996 pregleda določbe tega člena, zlasti kar zadeva določanje posebnih pogojev za uporabo cepiv ter z namenom upoštevanja razvoja znanstvenih in tehnoloških raziskav na področju cepljenja.

Člen 15

1. Vsaka država članica sestavi načrt dela v posebnih razmerah, v katerem podrobno prikaže, kako bo izvedla ukrepe, določene v tej direktivi, če bi prišlo do izbruha bolezni iz seznama I.

Ta načrt mora vključevati dostop do objektov, opreme, osebja in vseh drugih ustreznih struktur, ki so potrebne, da se izbruh bolezni hitro in učinkovito zatre.

2. Splošna merila, ki se uporabljajo pri sestavljanju takih načrtov, so podana v Prilogi D.

Države članice pa se lahko omejijo na uporabo posebnih meril za zadevne bolezni, kadar so bila splošna merila že sprejeta v okviru predložitve načrtov, povezanih z izvajanjem ukrepov za nadzor druge bolezni.

Komisija lahko v skladu s postopkom, določenim v členu 19, spremeni ali dopolni zgoraj omenjena merila ob upoštevanju posebnih lastnosti bolezni.

3. Načrte, ki so sestavljeni v skladu z merili, določenimi v Prilogi D, je treba predložiti Komisiji najkasneje šest mesecev po datumu, ko začne veljati ta direktiva.

4. Komisija pregleda načrte, da bi ugotovila, ali ustrezajo načrtovanim ciljem, ter predlaga zadevni državi članici kakršne koli potrebne spremembe in dopolnitve, zlasti da bi zagotovila skladnost z načrti drugih držav članic.

Komisija odobri načrte, ki so po potrebi spremenjeni in dopolnjeni, v skladu s postopkom, določenim v členu 19.

Načrte je možno kasneje spremeniti ali dopolniti v skladu z zgoraj omenjenim postopkom, da bi se tako upošteval razvoj situacije.

▼B

Člen 16

Izvedenci Komisije lahko v sodelovanju s pristojnimi organi ter v kolikor je to potrebno, da se zagotovi enotno izvajanje te direktive, opravijo preglede na kraju samem. V ta namen lahko pregledajo reprezentativni odstotek gojilnic, da bi ugotovili, ali pristojni organi nadzorujejo izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo ribogojnice na podlagi te direktive. Komisija obvesti države članice o rezultatih opravljenih pregledov.

Država članica, na ozemlju katere se opravi pregled, mora zagotoviti vso potrebno pomoč izvedencem pri opravljanju njihovih nalog.

Podrobna pravila za izvajanje tega člena se določijo po postopku iz člena 19.

Člen 17

Pogoji, ki urejajo finančne prispevke Skupnosti za ukrepe, povezane z uporabo te direktive, so določeni v Odločbi 90/424/EGS.

Člen 18

Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije, spremeni ali dopolni Priloge B, C in D, takrat in na tak način, kot je potrebno, da bi se upošteval razvoj na področju raziskav in diagnostičnih postopkov.

Priloga A se lahko spremeni ali dopolni, takrat in na tak način, kot je potrebno, po postopku iz člena 19.

▼M1

Člen 18 a

Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, ki zadevajo ukrepe, podane v spodaj navedenih členih, je treba sprejeti v skladu z upravnim postopkom, podanim v členu 19(2):

— člen 5(2),

— člen 6,

— člen 10(1) in (2),

— člen 12,

— člen 15,

— člen 16,

— drugi pododstavek člena 18.

Člen 19

1. Komisiji pomaga Stalni veterinarski odbor, ki je ustanovljen s Sklepom 68/361/EGS ([1]), v nadaljnjem besedilu Odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

([1]) UL L 255, 18.10.1968, str. 23.

▼B

Člen 20

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. julija 1994. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo, ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Vendar lahko države članice od datuma, navedenega v odstavku 1, v skladu s splošnimi predpisi Pogodbe, ohranijo ali izvajajo na svojem ozemlju strožje predpise, kot jih določa ta direktiva. O vsakem takem ukrepu obvestijo Komisijo.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 21

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼M3

PRILOGA A

REFERENČNI NACIONALNI LABORATORIJI ZA BOLEZNI RIB

AT	VMU: Veterinärmedizinische Universität Wien, Klinik für Geflügel, Ziervögel, Reptilien und Fische (University of Veterinary Medicine Vienna, clinic for poultry, pet birds, reptiles and fish) Veterinärplatz 1 A-1210 Wien
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M4

BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт Проф. д-р Георги Павлов, Национална референтна лаборатория Болести по рибите и морските мекотели бул. Пенчо Славейков 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute Prof. Dr. Georgi Pavlov, National Reference Laboratory for Fish Diseases and Molluscs 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼M3

CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	Veterinary Research Institute Hudcova 70 621 32 Brno
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald-Insel Riems Tel.: +49 383 51-7-0 Fax: +49 383 51-7-151
DK	Danish Institute for Food and Veterinary Research, Dpt. of Poultry, Fish and Fur Animals, Hangoevej 2, DK-8200 Aarhus N
EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3, 11415 Tallinn, Estonia Tel.: +372 603 58 10 Faks: + 372 603 58 11 E-post: tallinn@vetlab.ee
ES	Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete Carretera de Algete, km 8 Algete 28110 (Madrid) Tel.: +34 916 290 300 Fax: +34 916 290 598 E-mail: lcv@mapya.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350

▼M3

FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest– LERPP BP 70 29280 Plouzane
GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms, 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: +30.2106010903
HU	Országos Állategészségügyi Intézet (Central Veterinary Institute) H-1581 Budapest 146., Pf. 2. Tel.: +36-1-460-6300, +36-1-460-6317 Fax: +36-1-222-6070
IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università, 10 - 35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius, Lietuva
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Legnaro (PD), Italia
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Department of Fish Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl

▼M3

PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa

▼M4

RO	Institutul de Diagnostic şi Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63 Sector 5 Codul 050557, Bucureşti

▼M3

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼B

PRILOGA B

REFERENČNI LABORATORIJ SKUPNOSTI ZA BOLEZNI RIB

Statens Veterinære Serumlaboratorium

Landbrugsministeriet

Hangøvej 2

8200 Aarhus N

Danska.

▼B

PRILOGA C

PRISTOJNOSTI IN NALOGE REFERENČNEGA LABORATORIJA SKUPNOSTI ZA BOLEZNI RIB

Pristojnosti in naloge referenčnega laboratorija Skupnosti za bolezni iz seznama I in II so:

1. po posvetu s Komisijo usklajevati metode, ki jih uporabljajo v državah članicah pri diagnosticiranju zadevne bolezni, zlasti:

   (a) določiti tip, shraniti in dobavljati seve povzročitelja ustrezne bolezni za serološke preskuse in pripravo antiserumov;

   (b) dobavljati standardne serume in druge referenčne reagente referenčnim nacionalnim laboratorijem, z namenom, da se standardizirajo preskusi in reagenti, ki jih uporabljajo v vsaki državi članici;

   (c) dopolnjevati in obdržati zbirko sevov in izoliranih primerkov ustreznega povzročitelja bolezni;

   (d) organizirati občasne primerjalne preskuse diagnostičnih postopkov na ravni Skupnosti;

   (e) zbirati in primerjati podatke in informacije o uporabljenih diagnostičnih metodah in rezultatih preskusov, opravljenih v Skupnosti;

   (f) podrobno opisati izolirane primerke povzročiteljev ustrezne bolezni z najmodernejšimi in najustreznejšimi metodami, da se omogoči boljše razumevanje epizootiologije bolezni;

   (g) slediti razvojem na področju nadzora, epizootiologije in preprečevanja ustrezne bolezni v celem svetu;

   (h) ohraniti strokovno znanje o ustreznem povzročitelju bolezni in drugih povezanih povzročiteljih bolezni, da se omogoči hitro razlikovalno diagnosticiranje;

   (i) pridobiti temeljito poznavanje priprave in uporabe postopkov veterinarske imunologije, ki se uporablja za zatiranje in nadzor ustrezne bolezni;

2. aktivno pomagati pri diagnosticiranju izbruha ustrezne bolezni v državah članicah, tako da sprejema povzročitelje bolezni v izoliranem stanju za potrdilno diagnozo, karakterizacijo in epizootiološko proučevanje;

3. omogočiti usposabljanje ali dopolnilno usposabljanje izvedencev na področju laboratorijskega diagnosticiranja z namenom uskladitve diagnostičnih tehnik v vsej Skupnosti;

4. kar zadeva metode diagnosticiranja bolezni iz seznama I, sodelovati s pristojnimi laboratoriji v tretjih državah, kjer so te bolezni razširjene.

▼B

PRILOGA D

MINIMALNA MERILA ZA NAČRTE DELA V POSEBNIH RAZMERAH

Načrti dela v posebnih razmerah morajo izpolnjevati vsaj naslednja merila:

1. ustanovi se nacionalni krizni center, ki bo usklajeval vse ukrepe nadzora v prizadeti državi članici;
2. zagotovi se seznam lokalnih centrov za nadzor bolezni z ustreznimi sredstvi za uskladitev ukrepov nadzora bolezni na lokalni ravni;
3. zagotovijo se podrobni podatki o osebju, ki je vključeno v ukrepe nadzora, o njihovi usposobljenosti in odgovornostih;
4. vsak lokalni center za nadzor bolezni mora biti sposoben hitro stopiti v stik z osebami ali organizacijami, ki so neposredno ali posredno vpletene v izbruh bolezni;
5. na voljo mora biti oprema in material, ki so potrebni za primerno izvajanje ukrepov nadzora bolezni;
6. zagotovijo se podrobna navodila o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, če se pojavi sum ali če se potrdi okužba ali kontaminacija;
7. ustanovijo se programi usposabljanja za vzdrževanje in razvijanje znanja na področju upravnih postopkov;
8. kadar je to primerno, morajo imeti diagnostični laboratoriji opremo za posmrtni pregled, potrebne kapacitete za serologijo, histologijo itd. ter usposabljati osebje na področju pridobivanja znanja za hitro diagnosticiranje (v ta namen je treba urediti vse potrebno za hiter prevoz vzorcev);
9. sprejmejo se predpisi, da bi se zagotovila zakonodajna moč, potrebna za izvajanje načrtov dela v posebnih razmerah.

▼M1

PRILOGA E

MERILA ZA PROGRAME CEPLJENJA

Programi cepljenja morajo vsebovati vsaj naslednje podatke:

1. Lastnosti bolezni, za katero je izražena zahteva po obveznem cepljenju.
2. Zagotoviti je treba podatke o obalnih in kopenskih območjih, mestih in ribogojnicah, na katerih se lahko opravi cepljenje: cepljenje se ne sme pod nobenimi pogoji opraviti izven meja okuženega območja in, po potrebi, varovalnega pasu okoli okuženega območja.
3. Podrobni podatki o cepivu, ki naj bi bilo uporabljeno, vključno z vrstami cepiva, ki naj bi bile uporabljene.
4. Podrobni podatki o pogojih uporabe, pogostosti cepljenja in omejitvah glede uporabe cepiva (katere ribe, katere kletke itd.).
5. Merila za ustavitev cepljenja.
6. Sprejmejo se določbe, ki zagotavljajo vodenje dnevnika o preteklih cepljenjih (datum, mesta in ribogojnice, kjer je opravljeno cepljenje, ustanovitev varovalnega pasu itd.).
7. Sprejmejo se ukrepi za omejitev gibanja rib znotraj območja cepljenja, da bi zagotovili, da lahko ribe zapustijo območje cepljenja samo, če so namenjene usmrtitvi za prehrano ljudi ali če jih je treba uničiti.
8. Vse ostale določbe, potrebne za cepljenje.